

ΛΕΥΚΩΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΜΥΛΩΝΑ

«Για εμένα, οι πιο πετυχημένες φωτογραφίες εκπροσωπούν μια μορφή ποίησης... όπως ένα μικρό ποίημα μπορεί να δημιουργήσει μια έντονη συναισθηματική εμπειρία, την ίδια δυνατότητα έχει και μία εικόνα» έχει πει ο Αμερικανός Ρόμπερτ Μακέιμπ, ο δικός μας «Μπομπ», που ερωτεύθηκε την Ελλάδα με το πάθος των πρώτων περιηγητών.

Με αυτό το καθαρό, αμόλυντο από τις Σειρήνες του μαζικού τουρισμού βλέμμα, ο περίφημος φωτογράφος μάς χαρίζει άλλη μια ποιητική σελίδα στη θαυμαστή σειρά των εικόνων του. Οι λήψεις του μας μεταφέρουν τη φορά αυτή στις Στροφάδες (νότια της Ζακύνθου) και στο μοναδικό καστρομοναστήρι του νησιού, που μετρά οχτώ αιώνες ζωής.

Η μαρτυρία του Μακέιμπ δεν καταγράφει απλώς έναν ανέγγιχτο από τους ανθρώπους τόπο. Προσλαμβάνει χαρακτήρα δραματικό, καθώς τα σημάδια του χρόνου είναι πλέον εμφανή στο μνημείο. Το εντυπωσιακό οικοδόμημα, χτισμένο μεσοπέλαγα, γλίτωσε από τις φωτιές και τις πειρατικές

επιδρομές που έχει υποστεί. Ο πρόσφατος σεισμός, όμως, στη Ζάκυνθο τον Οκτώβριο, ήρθε ν' ανοίξει ακόμη περισσότερο τις πληγές του μοναστηριακού συγκροτήματος, που είναι μοναδικό στο είδος του. Και το αίσθημα εγκατάλειψης επιτείνει ακόμη περισσότερο το γεγονός ότι έφυγε μόλις πέρυσι από τη ζωή ο πατέρας Γρηγόριος, τελευταίος ένοικος μιας μακράς και σημαντικής για την περιοχή μοναστικής παράδοσης (εκεί έζησε ο άγιος Διονύσιος).

Ο μοναχός αφιέρωσε σαράντα χρόνια ζωής, με μόνη συντροφιά τον φαροφύλακα και τον βαρκάρη που έφερνε τις προμήθειες στο νησάκι. Τις πολύτιμες ιστορίες του βυζαντινού καστρομοναστηρίου και των ανθρώπων του σώζει, χρόνια τώρα, η δημοσιογράφος Κατερίνα Λυμπεροπούλου. Και μαζί με το φωτογραφικό υλικό του Μακέιμπ παραδίδει ένα λεύκωμα ποιητικό, που ενέχει αξία σπάνιου ιστορικού ντοκουμέντου.

Εκκληση για το μνημείο

Στον πρόλογο του υπό έκδοση βιβλίου με τίτλο «Ο τελευταίος μοναχός των Στροφάδων - Αναφορά από ένα άγνωστο νησί του Ιονίου» διαβάζει κανείς με συγκίνηση την έκκληση που κάνουν οι λιγοστοί άνθρωποι του νησιού για τη σωτηρία της μονής προτού

να είναι πολύ αργά. Η Λυμπεροπούλου γίνεται η φωνή ενός κόσμου που έχει πια χαθεί. Μέσα από μια σειρά συνεντεύξεων με τον μοναχό, η δημοσιογράφος εμβαθύνει στον τόπο και την πλούσια ιστορία του, περιδιαβάζοντας το ιστορικό μοναστήρι -στα παρεκκλήσια του, την τραπεζαρία, τους μύλους, τους φούρνους και τις κατοικίες-, αλλά και στις φυσικές ομορφιές του νησιού, όπως αποτυπώνονται μέσα από τις υπέροχες φωτογραφίες του Μακέιμπ.

Το θαυμάσιο βιβλίο από τις εκδόσεις Πατάκη θα παρουσιάσουν οι συντελεστές του στις 21 Νοεμβρίου στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. Την αγωνία των δημιουργών για την τύχη του μνημείου συμμερίζονται άνθρωποι του πολιτισμού, που θα ενώσουν τη φωνή τους για τη σωτηρία της μονής.

Ετσι, η εκδήλωση δεν προσλαμβάνει μόνο τον πανηγυρικό χαρακτήρα που συνοδεύει ένα ιστορικό λεύκωμα. Είναι ένα γεγονός που οι συμμετέχοντες φιλοδοξούν να καταστεί αποτελεσματικός μοχλός πίεσης για την έναρξη των εργασιών αναστήλωσης.

Το βιβλίο θα προλογίσει η πρόεδρος του μουσείου, Σάντρα Μαρινοπούλου, ενώ ομιλήτες θα είναι, εκτός από τους συγγραφείς, ο αρχιτέκτων Στ. Μαμαλούκος, η διευθύντρια Εφορείας Αρχαιοτήτων Δυτ. Αττικής Χρ. Μερκούρη, η δρ. Αειφορίας Χ. Μινώτου και ο μητροπολίτης Δωδώνης Χρυσόστομος.

ΕΛΠΙΖΩ Ο ΣΕΙΣΜΟΣ ΝΑ ΞΥΠΝΗΣΕΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΙΣ

Οι Στροφάδες ή τα Στροφάδια αποτελούν συστάδα δύο μικρών νησιών στο Ιόνιο πέλαγος. Τα δυο νησάκια είναι πεδινά και δεν ξεπερνούν τα 20 μέτρα ύψος από τη στάθμη της θάλασσας. Ετσι, το Καστρομοναστήρι στη Σταμφάνη, με τείχος ύψους 25 μ. δεσπόζει ακόμη πιο εντυπωσιακό στον επισκέπτη από απόσταση. Από τους ανθρώπους που, χρόνια τώρα, πασκίζουν για την αποκατάσταση του μνημείου, είναι ο μητροπολίτης Δωδώνης Χρυσόστομος που δήλωσε στον Φιλελεύθερο: «Ελπίζω ο σεισμός αυτός (ενν. του Οκτωβρίου) να ξυπνήσει τις συνειδήσεις εκείνων που έχουν την ευθύνη. Αλλωστε, θα έπρεπε από τότε που είχαμε έτοιμη τη μελέτη για τα Στροφάδια (εγκεκριμένη από το ΚΑΣ), να έχουμε δείξει μεγαλύτερο ενδιαφέρον. Δεν αποκλείω τώρα που πλησιάζουν οι εκλογές να αναθερμανθεί. Μακάρι η εκδήλωση του βιβλίου στο μουσείο να ταρακουνήσει αυτούς που πρέπει».

«Κραυγή» από τη μονή-κόσμημα του Ιονίου

Οι ιστορίες του βυζαντινού καστρομοναστηρίου που δεσπόζει μόνο μεσοπέλαγα εδώ και οχτώ αιώνες μαζί με τις φωτογραφίες του Ρόμπερτ Μακέιμπ, στην έκδοση «Ο τελευταίος μοναχός των Στροφάδων»

